

Byla C-442/05

Finanzamt Oschatz

prieš

**Zweckverband zur Trinkwasserversorgung und Abwasserbeseitigung Torgau-Westelbien,
dalyvaujant Bundesministerium der Finanzen**

(Bundesfinanzhof prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Šeštoji PVM direktyva – 4 straipsnio 5 dalis ir 12 straipsnio 3 dalies a punktas – D ir H priedai –
„Vandens tiekimo“ sąvoka – Sumažintas PVM tarifas“

Sprendimo santrauka

1. *Mokesčių nuostatos – Teisės aktų suderinimas – Apyvartos mokesčiai – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema – Apmokestinamieji asmenys*

(Tarybos direktyvos 77/388 4 straipsnio 5 dalis ir D priedo 2 punktas)

2. *Mokesčių nuostatos – Teisės aktų suderinimas – Apyvartos mokesčiai – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema – Valstybių narių galimybė taikyti sumažintą tarifą tam tikrų prekių tiekimui ir tam tikrų paslaugų teikimui*

(Tarybos direktyvos 77/388 12 straipsnio 3 dalies a punktas ir H priedas)

1. Šeštosios direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo 4 straipsnio 5 dalis ir D priedo 2 punktas reikalauja aiškinti taip, jog namų ūkio prijungimas, kurį sudaro vamzdžių klojimas, leidžiantis nekilnojamojo turto vandens sistemai prijungti prie fiksuoto vandens paskirstymo tinklo, yra šiame priede minimas vandens tiekimo dalis, nes, pirma, Šeštosios PVM direktyvos 4 straipsnio 5 dalies trečiosios pastraipos tikslas yra užtikrinti, kad D priede minimos tam tikros svarbos ekonominės veiklos kategorijos, tarp kurių yra vandens tiekimas, nebūtų neapmokestinamos pridėtinės vertės mokesčiu dėl to, kad paslaugos teikėjas yra viešasis asmuo, ir, antra, nes vandens tiekimas yra apibūdinamas kaip vandens pateikimas visuomenei, o namų ūkio prijungimas yra būtinas tiekiant vandenį. Todėl viešosios teisės subjektas, veikiantis kaip valdžios institucija, yra apmokestinamasis asmuo tokio prijungimo atžvilgiu.

(žr. 35, 37 punktus ir rezoliucinės dalies 1 punktą)

2. Šeštosios PVM direktyvos 77/388 dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo 12 straipsnio 3 dalies a punktas ir jos H priedo antrųjų kategorijų reikalauja aiškinti taip, jog namų ūkio prijungimas, kurį sudaro vamzdžių klojimas, leidžiantis nekilnojamojo turto vandens sistemai prijungti prie fiksuoto vandens paskirstymo tinklo, yra vandens tiekimo dalis.

Iš tikrųjų, nors Šeštojoje PVM direktyvoje nepateikiamas vandens tiekimo apibrėžimas, remiantis jos nuostatomis negalima daryti išvados, kad ši sąvoka reikia aiškinti skirtingai, atsižvelgiant į tai, kokiame priede ji minima. Kadangi namų prijungimas yra būtinas tiekiant visuomenei vandenį, jis taip pat yra ir Šeštosios PVM direktyvos H priedo antrojoje kategorijoje minimo vandens tiekimo dalis.

Be to, valstybės narės konkrečioms ir specifiniams vandens tiekimo aspektams, kaip antai namų prijungimas, gali taikyti sumažintą pridėtinės vertės mokesčio tarifą su sąlyga, jei nepažeidžiamas fiskalinio neutralumo principas, kuriuo grindžiama bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema.

(žr. 40, 44 punktus ir rezoliucinės dalies 2 punktą)

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2008 m. balandžio 3 d. (1)

„Šeštoji PVM direktyva – 4 straipsnio 5 dalis ir 12 straipsnio 3 dalies a punktas – D ir H priedai – „Vandens tiekimo“ sąvoka – Sumažintas PVM tarifas“

Byloje C-442/05

dėl *Bundesfinanzhof* (Vokietija) 2005 m. lapkričio 3 d. Sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2005 m. gruodžio 14 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Finanzamt Oschatz

prieš

Zweckverband zur Trinkwasserversorgung und Abwasserbeseitigung Torgau-Westelbien,

dalyvaujant

Bundesministerium der Finanzen,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai L. Bay Larsen, J. Makarczyk (pranešėjas), P. Kūris ir J.-C. Bonichot,

generalinis advokatas J. Mazák,

posėdžio sekretorius B. Fülöp, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2007 m. gegužės 10 d. posėdžiui,

išnagrinėjus pastabas, pateiktas:

- *Finanzamt Oschatz*, atstovaujamos T. Martin,
- *Zweckverband zur Trinkwasserversorgung und Abwasserbeseitigung Torgau-Westelbien*, atstovaujamos Steuerberater F. Schmidt,
- Vokietijos Vyriausybės, atstovaujamos M. Lumma ir U. Forsthoff,
- Italijos Vyriausybės, atstovaujamos I. M. Braguglia, padedamo *avvocato dello Stato* G. Fiengo,
- Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos D. Triantafyllou,

susipažinęs su 2007 m. liepos 10 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada, priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra iš esmės susijęs su 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos dėl valstybių narių apyvartos mokesčių statymų derinimo Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23.) su pakeitimais, padarytais 2001 m. sausio 19 d. Tarybos direktyva 2001/4/EB (OL L 22, p. 17; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 341, toliau – Šeštoji PVM direktyva), D priedo 2 punkte ir H priedo antroje kategorijoje esančios „vandens tiekimo“ sąvokos aiškinimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant ginčą tarp *Finanzamt Oschatz* (Ošaco mokesčių tarnyba) ir *Zweckverband zur Trinkwasserversorgung und Abwasserbeseitigung Torgau-Westelbien* (Torgau-Westelbien aprašinio geriamo vandeniui ir nuotekų šalinimo savivaldybės asociacija, toliau – *Zweckverband*) dėl sumažinto pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) tarifo taikymo nekilnojamojo turto vandens sistemos prijungimui prie vandens paskirstymo tinklo.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

3 Šeštosios PVM direktyvos 4 straipsnio 5 dalyje numatoma:

„Valstybinės, regioninės ir vietinės valdžios institucijos ir kiti viešosios teisės subjektai neturi būti laikomi apmokestinamaisiais asmenimis veiklos, kurią jos vykdo, ar sandorių, kuriuos jos sudaro kaip valdžios institucijos, atžvilgiu, net jei jos renka rinkliavas, mokesčius už paslaugas, mokas ar kitokius su tokia veikla ar sandoriais susijusius mokesčius.

Tačiau kai vykdo tokias veiklas ar sandorius, jos turi būti laikomos apmokestinamuoju asmeniu tokios veiklos ar sandorių atžvilgiu, jei jų traktavimas kaip neapmokestinamojo asmens labai iškreiptų konkurenciją.

<...>“

4 Šios direktyvos D priedo 2 punkte, be kita ko, yra nurodytas vandens tiekimas.

5 Šios direktyvos 12 straipsnio 3 dalies a punkte numatoma:

„Kiekviena valstybės narė nustato pridėtinės vertės mokesčio standartinį tarifą, išreikštą procentais nuo apmokestinamos vertės, kuri yra vienoda tiekiamoms prekėms ir teikiamoms paslaugoms.

<...>

<...>

Valstybės narės taip pat gali taikyti vieną ar du sumažintus tarifus. Šie tarifai išreiškiami apmokestinamosios vertės procentu, kuris negali būti mažesnis kaip 5 %, ir taikomi tik H priede nurodytoms tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų kategorijoms.

<...>“

6 Šeštosios PVM direktyvos H priedo „Tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų, kurioms gali būti taikomi sumažinti PVM tarifai, sąrašas“ antrojoje kategorijoje yra nurodytas vandens tiekimas.

Nacionalinė teisė

7 Pagal 1999 m. apyvartos mokesčių įstatymo (Umsatzsteuergesetz 1999, toliau – UStG) 1 straipsnio 1 dalies pirmojo sakinio redakciją, taikomą pagrindinės bylos aplinkybėms, apyvartos mokestis apmokestinami verslininko prekių tiekimas ir paslaugų teikimas, kuriuos šalies teritorijoje už atlygą atlieka jo žmonos.

8 Pagal UStG 2 straipsnio 3 dalies pirmąjį sakinį viešosios teisės reglamentuojami juridiniai asmenys vykdo prekybinę arba profesinę veiklą tik steigėjų prekybos įmonėse. Pagal Pelnų mokesčio įstatymo (Körperschaftsteuergesetz) 4 straipsnio 3 dalį tokios prekybos įmonės yra ir žmonos, kurių tikslas – aprūpinti gyventojus vandeniu.

9 Pagal UStG 12 straipsnio 1 dalį kiekvienos apmokestinamos apyvartos mokestis siekia 16 % apmokestinamosios vertės.

10 Tačiau šio straipsnio 2 dalyje numatoma, kad apmokestinimo tarifas apyvartos, susijusios su šio įstatymo 2 priede nurodytu objektu, tarp kurių yra ir šio priedo 34 punkte minimas vanduo, tiekimu, importu ir įsigijimu Bendrijos viduje, atveju yra sumažinamas iki 7 %.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

11 *Zweckverband* keliems Torgau-Westelbien regiono miestams ir savivaldybėms užtikrina geriamo vandens tiekimą ir nuotekų šalinimą. Dėl to *Zweckverband* savo klientams – nekilnojamojo turto, prijungto prie vandens paskirstymo tinklo, savininkams – atlieka geriamo vandens kaptą, privedimo, valymo, tiekimo ir kitus darbus. Tai darydama *Zweckverband* savo klientų prašymu atlieka namų ūkio prijungimą prie vandens paskirstymo tinklo, už kurį ji gauna vienkartinį mokestį, lygų prijungimo sąnaudoms. Prijungimo sistema lieka *Zweckverband* nuosavybe.

12 Manydama, kad toks prijungimas skiriasi nuo vandens tiekimo, *Finanzamt* nusprendė jai taikyti nacionalinėje teisėje numatytą standartinį PVM tarifą.

13 Po to, kai buvo atmestas *Zweckverband* skundas *Finanzamt*, ji kreipėsi į Saksonijos finansų teismą (*Finanzgericht Sachsen*), tvirtindama, jog tokiam prijungimui turi būti taikomas toks pat sumažintas PVM tarifas, koks yra taikomas vandens tiekimui.

14 *Finanzgericht Sachsen* patenkino *Zweckverband* reikalavimą ir nusprendė, kad pagal Šeštąją PVM direktyvą įgyvendinamasis nacionalinis teis vandens tiekimas ir namų ūkio prijungimas prie vandens paskirstymo tinklo yra viena „vandens tiekimo“ paslauga.

15 Dėl šio sprendimo *Finanzamt* padavė apeliacinį skundą *Bundesfinanzhof*.

16 Kaip ir šalys, prašymą dėl prejudicinio sprendimo pirmojo pateiktas teismas remiasi principu, jog atlikdama namų ūkio prijungimą *Zweckverband* pagal nacionalinį teis veikia kaip ūmonė. Tačiau nacionalinis teismas pažymi, kad iš bylos šalių pastabų, pateiktų per posėdį pagrindinėje byloje, matyti, jog *Zweckverband* veikia pagal viešosios teis nustatytus status ir tokia forma, kokią numato viešoji teis, o tai, atsižvelgiant į Šeštosios PVM direktyvos 4 straipsnio 5 dalies nuostatas, reikštų, jog *Zweckverband* nėra apmokestinamas PVM asmuo.

17 Dėl taikytino PVM tarifo prašymą dėl prejudicinio sprendimo pirmojo pateiktas teismas primena, kad iki 2000 m. liepos 4 d. Federalinio finansų ministerijos (*Bundesministerium der Finanzen*) rašto namų ūkio prijungimas buvo laikomas vandens tiekimo papildoma paslauga.

18 Nacionalinis teismas taip pat yra linkęs manyti, kad toks prijungimas yra vandens tiekimo dalis, tačiau laikosi nuomonės, kad atsakymas į šį klausimą priklauso nuo Šeštosios PVM direktyvos 12 straipsnio 3 dalies a punkto nuostatų ir jos H priedo antrosios kategorijos aiškinimo.

19 Tokiomis aplinkybėmis *Bundesfinanzhof* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

Ar sūvoka „vandens tiekimas“ Šeštosios PVM direktyvos (D priedo 2 punkto ir H priedo (antrosios) kategorijos) prasme apima vandens paskirstymo tinklo prijungimą prie nekilnojamojo turto savininko ūrenginį (vadinamąjį „namų ūkio prijungimą“), kurį atlieka vandens tiekimo ūmonė už atskirai apskaičiuotą mokestį?

Dėl prejudicinio klausimo

Dėl priimtinumų

20 Savo pastabose *Finanzamt* ir Vokietijos vyriausybė išreiškė abejonių dėl prejudicinio klausimo, kiek jis susijęs su Šeštosios PVM direktyvos D priedo 2 punktu, tinkamumu, nes pagrindinėje byloje nesprendžiamas klausimas, ar *Zweckverband* yra PVM apmokestinimas asmuo.

21 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad pagal nusistovėjusio teismo praktiką Teisingumo Teismas gali atsisakyti priimti sprendimą nacionalinio teismo pateiktu prejudiciniu klausimu, tik jeigu yra akivaizdu, kad prašomas Bendrijos teisės išaiškinimas neturi jokio ryšio su pagrindinės bylos aplinkybėmis arba dalyku, jeigu problema yra hipotetinė arba jeigu Teisingumo Teismas neturi būtinos faktinės ir teisinės informacijos, kad naudingai atsakytų į jam pateiktus klausimus (žr., be kita ko, 2002 m. vasario 19 d. Sprendimo *Arduino*, C-35/99, Rink. p. I-1529, 25 punktą ir 2006 m. liepos 11 d. Sprendimo *Chacón Navas*, C-13/05, Rink. p. I-6467, 33 punktą).

22 Tačiau šioje byloje netenkinama nė viena šių sąlygų.

23 Iš tiesų savo sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nacionalinis teismas, kuris nagrinėja ginčą dėl PVM, išsamiai apibūdina pagrindinės bylos faktines ir teises aplinkybes.

24 Be to, jis Teisingumo Teismo klausia dėl PVM taikytinos Bendrijos teisės, visų pirma dėl D ir H prieduose esančios „vandens tiekimo“ sąvokos tam, kad galėtų įvertinti, ar namų ūkio

prijungimas prie vandens paskirstymo tinklų turi būti laikomas tokio tiekimo dalimi.

25 Nors pagrindinis byla iš esmės susijusi su sumažinto PVM tarifo taikymu tokiam prijungimui, kaip standartinio PVM tarifo taikymo išimtimi, iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad nacionalinis teismas taip pat klausia dėl *Zweckverband* buvimo apmokestinamam PVM asmeniui, esančiam išankstine tokio prijungimo apmokestinimo PVM sąlyga.

26 Taigi prašomas Bendrijos teisės išaiškinimas nėra hipotetinis ir susijęs su pagrindinio bylos aplinkybėmis bei dalyku.

27 Todėl pateiktas klausimas yra priimtinas.

Dėl esmės

28 Pirmiausia reikia atsakyti į prejudicinio klausimo dalį, susijusią su Šeštosios PVM direktyvos 4 straipsnio 5 dalimi ir jos D priedo 2 punktu, paskui į klausimo dalį, susijusią su šios direktyvos 12 straipsnio 3 dalies a punkte nurodytu vienu iš sumažintų PVM tarifų taikymu, atsižvelgiant į jos H priedo antrąją kategoriją.

Dėl Šeštosios PVM direktyvos 4 straipsnio 5 dalies ir D priedo 2 punkto

29 Prašymą dėl prejudicinio sprendimo priėmimo pateikęs teismas savo klausimu, be kita ko, klausia, ar namų ūkio prijungimas prie vandens paskirstymo tinklų yra Šeštosios PVM direktyvos D priedo 2 punkte nurodyto vandens tiekimo dalis.

30 Kadangi Šeštojoje PVM direktyvoje nepateikiamas joks apibrėžimas, reikia priminti, kad aiškinant Bendrijos teisės nuostatą, šiuo atveju – šios direktyvos D priedo 2 punktą, reikia atsižvelgti ne tik į jos formuluotę, bet ir į kontekstą bei teisės akto, kuriam ji priklauso, tikslus (šiuo klausimu, be kita ko, žr. 2000 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, C-156/98, Rink. p. I-6857, 50 punktą ir 2006 m. liepos 6 d. Sprendimo *Komisija prieš Portugaliją*, C-53/05, Rink. p. I-6215, 20 punktą).

31 Iš Šeštosios PVM direktyvos 4 straipsnio 5 dalies trečiosios pastraipos matyti, kad nustatydama, jog bet kuriuo atveju viešosios teisės subjektus reikia laikyti apmokestinamaisiais asmenimis D priede išvardytos veiklos atžvilgiu, jei toji veikla nėra tokio menko masto, dėl kurio ji būtų visiškai nereikšminga, ši nuostata apriboja taisyklę dėl tokio subjekto neapmokestinimo, kuri egzistuoja greta taisyklės, kylančios iš šio straipsnio pirmojoje pastraipoje nurodytos sąlygos, susijusios su veikla, kurią jos vykdo kaip valdžios institucijos, ir to paties straipsnio antrojoje pastraipoje numatytos nukrypti leidžiančios nuostatos, kai tokios veiklos neapmokestinimas labai iškraipytų konkurenciją. Taigi šio straipsnio trečiojoje pastraipoje siekiama užtikrinti, kad tam tikros ekonominės veiklos kategorijos, kurių svarbą lemia jos objektas, nebūtų neapmokestinamos PVM dėl to, kad jas vykdo viešosios teisės subjektai kaip valdžios institucijos (žr. 1989 m. spalio 17 d. Sprendimo *Comune di Carpaneto Piacentino ir kt.*, 231/87 ir 129/88, Rink. p. 3233, 26 punktą).

32 Šioje byloje reikia pažymėti, kad vandens tiekimas yra apibūdinamas kaip vandens pateikimas visuomenei ir kad jis, kaip savo išvados 43 punkte pabrėžia generalinis advokatas, atliekamas per fiksuotus tinklus, kurie naudojami teikiant paslaugą visuomenei.

33 Be to, remiantis sprendimu dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą bei Teisingumo Teismui pateiktomis pastabomis, darytina išvada, kad namų ūkio prijungimas prie stacionarių vandens paskirstymo tinklų yra *Zweckverband* atliekamas vamzdžių klojimas, kuris leidžia nekilnojamojo turto vandens sistemą prijungti prie tokių tinklų.

34 Akivaizdu, kad be tokio prijungimo tokio nekilnojamojo turto savininkui ar gyventojui

ne?manoma tiekti vandens. Vadinasi, toks prijungimas yra b?tinas tiekiant vanden?.

35 Kadangi šio sprendimo 31 punkte primintas Šeštosios PVM direktyvos 4 straipsnio 5 dalies tre?iosios pastraipos tikslas yra užtikrinti, kad D priede minimos tam tikros svarbos ekonomin?s veiklos kategorijos, tarp kuri? yra vandens tiekimas, neb?t? neapmokestinamos PVM d?l to, kad paslaugos teik?jas yra viešasis asmuo, kadangi vandens tiekimas yra apib?dinamas kaip vandens pateikimas visuomenei ir galiausiai kadangi nam? ?kio prijungimas yra b?tinas tiekiant vanden?, darytina išvada, kad toks prijungimas yra šio priedo 2 punkte minimo vandens tiekimo dalis.

36 Iš to išplaukia, kad net kai *Zweckverband* atlieka nam? ?kio prijungim? kaip valdžios institucija Šeštosios PVM direktyvos 4 straipsnio 5 dalies pirmosios pastraipos prasme, pagal šio straipsnio tre?i?j? pastraip? tokio prijungimo atžvilgiu ji yra apmokestinamasis asmuo.

37 Atsižvelgiant ? tai, kas pasakyta, ? prejudicin? klausim? reikia atsakyti, kad Šeštosios PVM direktyvos 4 straipsnio 5 dal? ir D priedo 2 punkt? reikia aiškinti taip, jog nam? ?kio prijungimas, kur?, kaip ir pagrindin?je byloje, sudaro vamzdži? klojimas, leidžiantis nekilnojamojo turto vandens sistem? prijungti prie fiksuot? vandens paskirstymo tinkl?, yra šiame priede minimo vandens tiekimo dalis, tod?l viešosios teis?s subjektas, veikiantis kaip valdžios institucija, yra apmokestinamasis asmuo tokio prijungimo atžvilgiu.

D?l Šeštosios PVM direktyvos 12 straipsnio 3 dalies a punkto ir jos H priedo antrosios kategorijos

38 Prašym? d?l prejudicinio sprendimo pri?mimo pateik?s teismas savo klausimu taip pat klausia, ar nam? ?kio prijungimas prie stacionari? vandens paskirstymo tinkl? yra Šeštosios PVM direktyvos H priedo antrojoje kategorijoje nurodyto vandens tiekimo dalis.

39 Iš Šeštosios PVM direktyvos 12 straipsnio 3 dalies a punkto matyti, kad vieno ar dviej? sumažint? PVM tarif? taikymas yra valstyb?ms nar?ms pripaž?stama galimyb?, nukrypstant nuo principo, jog turi b?ti taikomas standartinis tarifas. Be to, ši nuostata numato, kad sumažinti PVM tarifai gali b?ti taikomi tik H priede nurodytoms tiekiam? prek? ir teikiam? paslaug? kategorijoms.

40 Nors Šeštojoje PVM direktyvoje nepateikiamas vandens tiekimo apibr?žimas, remiantis jos nuostatomis negalima daryti išvados, kad ši? s?vok? reikia aiškinti skirtingai, atsižvelgiant ? tai, kokiame priede ji minima. Kadangi nam? ?kio prijungimas, kaip matyti iš šio sprendimo 34 punkto, yra b?tinas tiekiant visuomenei vanden?, darytina išvada, kad jis taip pat yra ir Šeštosios PVM direktyvos H priedo antrojoje kategorijoje minimo vandens tiekimo dalis.

41 Ta?iau taip pat reikia pabr?žti, kad iš Šeštosios PVM direktyvos 12 straipsnio 3 dalies a punkto visiškai nematyti, kad ši nuostata turi b?ti aiškinama kaip reikalaujanti sumažint? tarif? taikyti, tik jei jis apima visus tos direktyvos H priede nurodyto vandens tiekimo aspektus, tod?l selektyvus sumažinto tarifo taikymas netur?t? b?ti atmetamas, su s?lyga, jeigu jis nesukelia konkurencijos iškraipymo pavojaus (pagal analogij? žr. 2003 m. geguž?s 8 d. Sprendimo *Komisija prieš Pranc?zij?*, C?384/01, Rink. p. I?4395, 27 punkt?).

42 Be to, reikia priminti, kad sumažinto PVM tarifo, kuris yra mažesnis už Šeštosios PVM direktyvos 12 straipsnio 3 dalies a punkte numatyt? standartin? tarif?, nustatymas ir išlaikymas yra leidžiami tik tada, kai tai nepažeidžia fiskalinio neutralumo principo, kuriuo grindžiama bendra PVM sistema ir kuris draudžia PVM atžvilgiu skirtingai traktuoti panašias prekes ar paslaugas, konkuruojan?ias tarpusavyje (žr., be kita ko, 2001 m. geguž?s 3 d. Sprendimo *Komisija prieš Pranc?zij?*, C?481/98, Rink. p. I?3369, 21 ir 22 punktus bei 2003 m. spalio 23 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietij?*, C?109/02, Rink. p. I?12691, 20 punkt?).

43 Vadinasi, valstyb?s nar?s konkrečioms ir specifiniams Šeštosios PVM direktyvos H priedo

antrojoje kategorijoje nurodyto vandens tiekimo aspektams, kaip antai namų ūkio prijungimas, gali taikyti sumažintą PVM tarifą, jei laikomasi fiskalinio neutralumo principo, kuriuo grindžiama bendra PVM sistema.

44 Tokiomis aplinkybėmis, jeigu preiudicinis klausimas reikia atsakyti, kad Šeštosios PVM direktyvos 12 straipsnio 3 dalies a punktą ir jos H priedo antrąją kategoriją reikia aiškinti taip, jog namų ūkio prijungimas, kurį, kaip ir pagrindinėje byloje, sudaro vamzdžių klojimas, leidžiantis nekilnojamojo turto vandens sistemai prijungti prie fiksuoto vandens paskirstymo tinklo, yra šiame priede minimo vandens tiekimo dalis. Be to, valstybės narės konkrečioms ir specifiniams Šeštosios PVM direktyvos H priedo antrojoje kategorijoje nurodyto vandens tiekimo aspektams, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamas namų ūkio prijungimas, gali taikyti sumažintą PVM tarifą su sąlyga, jei nepažeidžiamas fiskalinio neutralumo principas, kuriuo grindžiama bendra PVM sistema.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

45 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymui priimti preiudicinį sprendimą patekusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių statymų derinimo Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas 4 straipsnio 5 dalį ir D priedo 2 punktą reikia aiškinti taip, jog namų ūkio prijungimas, kurį, kaip ir pagrindinėje byloje, sudaro vamzdžių klojimas, leidžiantis nekilnojamojo turto vandens sistemai prijungti prie fiksuoto vandens paskirstymo tinklo, yra šiame priede minimo vandens tiekimo dalis, todėl viešosios teisės subjektas, veikiantis kaip valdžios institucija, yra apmokestinamasis asmuo tokio prijungimo atžvilgiu.

2. Šeštosios PVM direktyvos 77/388 12 straipsnio 3 dalies a punktą ir jos H priedo antrąją kategoriją reikia aiškinti taip, jog namų ūkio prijungimas, kurį, kaip ir pagrindinėje byloje, sudaro vamzdžių klojimas, leidžiantis nekilnojamojo turto vandens sistemai prijungti prie fiksuoto vandens paskirstymo tinklo, yra vandens tiekimo dalis. Be to, valstybės narės konkrečioms ir specifiniams Šeštosios PVM direktyvos H priedo antrojoje kategorijoje nurodyto vandens tiekimo aspektams, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamas namų ūkio prijungimas, gali taikyti sumažintą pridėtinės vertės mokesčio tarifą su sąlyga, jei nepažeidžiamas fiskalinio neutralumo principas, kuriuo grindžiama bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema.

Parašai.

1? Proceso kalba: vokiečių.